

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

ITÁLIE 2001

Centobuchi - Itálie

den první - 4.července, TEPLICE (CZ)
tachometr: 18299 km, teplota: 23°C, tank: cca 18 l,
ujeto: 226 km.

Vstávám ráno v 6 hodin a jdu ještě do cca 12 hodin do práce. Vyřizuji ještě po městě potřebné maličkosti a po 12 hodině jdu domů. Po cestě se ještě stavuji na obědě v jedné restauraci, kde si ke mě přisedají jakýsi Američané z Washingtonu. Probíráme jejich zážitky a poznatky z cestování po Čechách, a mé z předloňské cesty po USA. Konverzujeme asi do 13 hodin, pak se loučíme a já jdu se připravit na odjezd. Po zabalení a chvílemi i bloumáním nad tím zda-li se mi to všechno podaří někam nacpat jsem před 15 hodinou připraven vyrazit na cestu.

V 15 hodin nasedám na motorku a jedu směrem k místu, kde jsme si dali sraz s ostatními účastníky naší cesty. Najíždím tedy na silnici E-55 a jedu po ní směrem na Lovosice. Obloha se začíná zatahovat a po 13 ujetých kilometrech začíná i drobně pršet. Rozhoduji se dojet až k benzínové pumpě (vzdálené asi 2 km) a tam buď chvíli počkat nebo se navléct do pláštěnek. Po cestě už mívám jiné motorkáře, kteří se do pláštěnek navlíkají už zde u kraje silnice. Dojíždím k pumpě stojí tu už několik motorkářů z Velké Británie, dešť mezitím stále houstne a po chvíli je to už pěkný ced'ák. Rozhoduji se též vytáhnout dešťovku a pokračovat dále v cestě. Projíždím kopce a sjíždíme dolů k Lovosicím, kde najíždím na nově otevřenou dálnici D8. Mezi tím se už udělalo opět hezky, silnice je už také suchá a tak stavím na prvním odpočívadle a dešťovku zas sundávám a doufám, že se dalšímu lezení do ní vyhnu. Po chvíli opět nasedám a jedu dále po dálnici až do Prahy. Skrz celou Prahu projíždím v zácpě, můžu jen být rád, že nemám auto a díky tomu skrz Prahu projíždím asi za 20 min. Vyjíždím z Prahy a mířím po dálnici D1 k Macdonaldu u odbočky na Průhonice. Sjíždím z dálnice a zastavuji na parkovišti, z dálky už na nás mává Jirka s jeho XJR1300. Přijíždím k němu a sesedám z motorky. Právě je 10 min před pátou a tak ještě čekáme na Libora, který jel pro svou drahou polovičku do práce a se kterým máme jet k němu do Týna n/Vl., kde máme strávit dnešní noc. Mezi tím nám Jirka oznamuje, že má nějakou práci a že bude muset být nazpět už v pondělí, domlouváme se, že se o tom domluvíme až u Libora doma. V 17:30 volám Liborovi kde a jak na tom je. Říká, že je kdesi v zácpě a tak máme jet dále do Týna a sejít se na náměstí. Pokračujeme tedy dále po D8 a sjíždíme na Benešov E-55 a jedeme na Tábor. Jirka se někde ztrácí jelikož v Táboře je zase pěkná zácpa. Mívám odbočku na Týn a pokračuji dále po hlavní silnici až do Planý nad Lužnicí, kde sjíždím na vedlejší silnici a projíždím přes Želeč do Sudoměřic, vracím se na hlavní silnici mezi Tábořem a Týnem. Po pár kilometrech dojíždím Jirku a jedem dále do asi 10 km vzdáleného Týna. Přijíždíme na náměstí v Týně a zastavujeme hned na rohu u Pizzerie kam si jdeme dát něco k pití. Zhruba asi za 45 min přijíždí i Libor s Jitkou a po chvíli jedeme k němu na večeři. Jelikož ještě nemají zabaleno tak řešíme jak to bude dále, nakonec nás jede Libor doprovodit na jeho chajdu v Kolodějích nad Lužnicí, kde zůstaneme přes noc a oni se chtějí vrátit zpět do Týna aby zapakovali. Ještě řešíme jak to udělat, aby Jirka stihl návrat do pondělního večera. Nakonec se Jirka rozhoduje, že pojede pouze do Alp a že vyrazí ještě dnes. Odjíždí ve 21 hod. my ještě chvíli řešíme co a jak, než odjíždí i Libor. Domlouváme se, že ráno přijedu k němu zpátky do Týna a po snídani vyrazíme a budeme pokračovat dále v naší cestě. Večer si jdu dát jedno pivko do místní hospůdky a trochu se podívat po okolí. Po návratu se už chystám rychle do postele, aby jsem byl připraven na zítřejší cestu.

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

den druhý - 5.července, KOLODĚJE nad Lužnicí (CZ)
tachometr: 18525 km , teplota: 18°C, tank: cca 4 l,
ujeto: 527 km.

Ráno mě probouzejí jakési rány u chaty okolo 6 hodiny a tak se jdu podívat co se to děje a zjišťuji, že přijel Liborův táta a jde zkusit chytit nějakou rybu. Tak trávím čas na chatě pomalým balením věcí a povídáním si s Liborovo tátou. Kupodivu se mu za tu chvilku podařilo ulovit 3 ryby. V 8 hodin jsem připraven a sbalen. Po rozlučce jedu zpátky do Týna k Liborovi. Po snídani ještě Libor s Jitkou dobalují a okolo 9 hodiny jsme připraveni vyrazit. Nasedáme tedy na naložené motorky a vyrážíme. Po pár metrech se objevují problémy na Liborovo motorce, která se při brzdění úplně celá rozklepe a nedá se vůbec udržet. Otáčíme se a Libor zkouší nějak opravit řízení. Probíhá několik pokusů s nastavením řízení a několikrát máme pocit, že už vše bude v pořádku tak zkoušíme vyrazit, ale nakonec se stejně vždy vracíme zpět ke garáži. Okolo 12 hodiny se jdeme ještě naobědvat a mezi tím padá finální rozhodnutí, že takto jet nepůjde. Ještě chvíli se zvažuje možnost jet autem, ale i od té se nakonec upouští a tak pojedou dále opět sám. Ve 12:30 nakonec nasedám na motorku a vydávám se na další cestu, už teď je jasné, že se mi nepodaří dojet k pobřeží moře v severní Itálii včas a najít nějaký kemp. Z Týna jedu po 105 kolem Temelína do Českých Budějovic, kde se vracím nazpět na hlavní silnici E55 a pokračuji dále na Kaplici a Dolní Dvořiště kde stavím u pumpy na dotankování (11,5l / 350,- Kč, tach: 18590). Po pár metrech dojíždím na hranice s Rakouskem a přejíždím je úplně bez problémů. Pokračuji dále na Freistadt a po cestě kolem sinice pozoruji transparenty zmatených aktivistů kvůli Temelínu. Sjíždím až k dálnici A7 na kterou najíždím u Gullneukchn. a mířím na Linz. Po projetí Linzem vjíždíme na dálnici A1 a mířím na Salzburg. U Roithamu zastavuji na jednom malém parkovišti a po krátkém rozhovoru s jedním domorodcem se rozhoduji pokračovat dále mimo dálnice přes Alpy. Jedu ještě kousek po dálnici a pak uhybám na Gmunden a jedu po silnici 145 kolem krásného jezera Traunsee, které se nachází uprostřed krásných kopců. Pokračuji údolím přes Bad Ischl a po chvíli přijíždím k druhému jezeru Hallstatter see u kterého odbočuji na silnici 166 a začínám stoupat množstvím zatáček na vrchol Pas Gschutt (969m). Z vrcholu kopce sjíždím přes Annberg a S. Martin zpět k dálnici A10 po té jedu 5 km a hned na dalším sjezdu uhybám na Radstadt silnice č. 146, kde zastavuji na další dotankování (11,7l / 150 ATS, 18830). Pár kilometrů za Radstadtem odbočuji na 99 a mířím vzhůru 15% stoupáním na vrchol Obertauern, kde přejíždím Tauern pas (1783m) a druhý o něco nižší Twenger Talpas (1381m). Dále už sjíždím dolů opět k dálnici a přede mnou se otevírá pohled na další kopec, přes který se chystám přejít. Na okolních kopcích stále ještě leží sníh a já začínám stále po 99 stoupat množstvím zatáček na Katschberg pas (1641m). Zastavuji na vrcholu a jdu se trošku podívat po okolí, potkáváme zde Liberečáky jedoucí k moři a tak si chvíli povídáme o tom kam kdo jede ap.. Po chvíli sjíždím zpátky dolů a pokračuji mimo dálnici přes Rennweg do Gmundu odkud vede silnice na přehradu Maltatal, kterou z nedostatku času vypouštím. Cestou přes tyto 3 vrcholy jsem se vyhnul placení mýtného za 2 tunely ve výši 110 ATS. V Gmundu se vracíme na dálnici A10, jedu do Villachu a dále na Italské hranice. Stavím na posledním parkovišti před Italkou hranicí na dotankování (3,7l / 50 ATS, 18981). Potkávám zde spoustu Čechů, kteří jedou dále do Itálie na dovolenou, mimo jiné i jedny, kterým se rozbilo auto a už 3 hodiny čekající na žluté anděly. Po malé pauze a zjišťování zda-li se někde za hranicemi nenachází nějaký kemp, kde by se dalo přespat vyrážím dále. Po pár kilometrech přejíždím hranice do Itálie a jedu kousek po dálnici A23. Projíždím mýto a dálnici opouštím na sjezdu u Ponteby za Tarvisiem, platím 3000 lir a dále pokračuji po silnici č.13 dále přes Carniu na Dognu. Žádný kemp nenacházím a bloudím liduprázdnými vesničkami, provoz je minimální akorát sem tam potkáváme projíždějící kamion. Po několika kilometrech zastavuji u motorestu s parkovištěm pro kamiony a jelikož už je k půlnoci a jsem i značně unaven rozhoduji se přespat vedle parkovišti u motorky a pod nějakým stromem. Obloha je zatažená a začíná foukat vítr, mám tudíž trošku strach aby z toho v noci nesprchlo.

den třetí - 6.července, CARNIA (I)
tachometr: 19052 km, teplota: 22°C, tank: cca 15 l,
ujeto: 558 km.

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

Ráno vstávám okolo 5 hodiny. Minulou noc jsem toho moc nenaspal díky obavám z počasí a především díky vlakové trati, která vedla hned za parkovištěm. Dávám se trochu do kupy tak jak podmínky dovolují, na jídlo nemám ani chuť a tak po krátké chvilce vyrazím dále, i když se mi moc nechce po dnešní probdělé noci a s představou kolik kilometrů mě dnes ještě čeká. Usedám na motorku a po chvíli mířím dále po 13 na jih směrem na Udine. Po chvíli nacházím ukazatel Venezia 150 po silnici 463, uhybám a jedu dále po této silnici přes Spilimbergo, opět se vracím na 13 o několik desítek kilometrů dále v Casarce. Po chvíli dojíždím do Pordenone a pokračuji dále stále po hlavní silnici, míjím Conegliano, Treviso a pokračuji na Mestre. Za Trevisem začíná znatelně houstnout provoz a tak cesta do Mestre trvá poněkud déle. Je okolo 9 hodiny a už se udělalo hezké teplo okolo 30°C, zastavuji v Mogliano Vento u pumpy na natankování (14,5l / 31000 lir, 19198) a na snídani. Za chvíli už zase jedu dále, projíždím Mestre a u Venezie se napojuji na silnici 309/E-55, kde je sice silný provoz, ale silnice je široká a všichni jedou stále kolem 100km/h a tak cesta docela hezky ubíhá. Jedu na Chioggia, kde sinice vede přes mokřiny od moře - je to nádhera, dále projíždím Rosolinu, Mesolu, Pomposu, zde již začínají rekreační letoviska a tak se dá předpokládat, že čím budu níž tak bude provoz hustší. Po chvíli už přijíždím do Raveny, kterou objíždím po okraji a sjíždím na 16, které se chci držet až do cíle mé cesty. Jedu přes Ceriu, Cesenatico do Rimini a dále Ricione, zde už je provoz značně hustý, ale pokračujeme ještě stále po 16 dál a míjím Pesaro, Fano a zastavuji u Senigallie. Zjišťuji, že posledních 100km mi trvalo skoro 2 hodiny a tak se rozhoduji při nejbližší možné šanci vrátit se zpátky na dálnici a zbytek cesty už dojet po ní. Na dálnici A14/E-55 najíždím kousek za Senigallií a uhnám dále na Anconu, zde zastavuji na dotankování (15,3l / 32000 lir, 19513) a po krátké pauze pokračuji dále. Míjím Civitanovu a pak už mířím na San Benedetto del Tronto, zde opouštím dálnici a platím mýto 10500 lir a začínám hledat Centobuchi. Je zde hned za mýtem další dálnice (neplacená), která vede do Ascoli Picena a tak je tu hrozný zmatek v nadjezdech a podjezdech. Chvilí bloudím a pak se dostávám na dálnici na Ascoli Piceno a jedu po ní až na první sjezd ten mě přivádí na hlavní silnici, která vede ze S. Benedetto na Ascoli Piceno č. 4 a jedu po ní směrem zpět na Porto d'Ascoli. Stále nemůžu najít Centobuchi a tak si nedovedu ani představit jak najdu Pizzerii GIOVANNA, kde jsme se domluvili, že se sejdeme. Jedu tedy stále po 4 dál a najednou vidíme barák a na zbytcích omítky, která na něm zůstala vidím nápis CENTOBUCHI, vyvolává to ve mě zvláštní pocity, ale po chvíli se dostávám do malého městečka a zastavujeme hned u silnice. Jdu se k novinovému stánku zeptat, kde najdu smlouvenou pizzerii. Jeden z místních nám ukazuje, že máme jet za ním, že mě tam dovede. Otáčím se a asi po 250m stojíme před pizzerií. Zastavuji a sesedám z motorky. Zjišťuji, že jsem cestou sem najel rovných 1300 km. Jdu do pizzerie zjistit, kde jsou naši přátelé, po krátké domluvě s obsluhou uvnitř pizzerie zjišťuji, že Vincenzo je ještě v práci a Adriano má vypnutý telefon a tak se domlouváme, aby jsem zde počkal asi hodinu a že Vincenzo někde sežene a pošle sem Adriana a pak společně přijedeme k němu do práce. Sedím venku před pizzerií a asi za hodinu přijíždí Adriano na jeho ZX12 zelené barvy, chvíli sedíme a povídáme si o tom jaká byla cesta ap., a pak nasedáme na motorky a jedeme do S. Benedetto. Projíždíme kolem moře, kde je spousta hotelů a restaurací, stále je pěkné teplo a tak je prostě nádhera, přijíždíme na záchranku, kde pracuje Vincenzo. Už nás očekává u vchodu a sotva zastavujeme žene se ke mě na uvítanou a přitom rozhlašuje do éteru "...to je můj kamarád z Čech.". Chvilí pobýváme na záchrance a jsme tu středem pozornosti za chvíli už kolem nás je tlupa Italů a každý vyzvídá co jak, odkud jsem, kolik kilometrů jsem ujel, a spoustu dalších věcí. Pak se domlouvám, že pojedou do kempu ubytovat se a pak že se mě Vincenzo zastaví a pak pojedeme někam na večeři. Jedeme tedy s Adrianem na recepci kempu, kde vyřizujeme formality a na mé dotazy jako jestli to mám platit hned a nebo až na konci pobytu jsem vystrčen z recepce s příslušným mávnutím rukou a se slovy, že je vše zařízeno a že je to OK. Vjíždíme do kempu a jdeme na náš plac, zjišťujeme že vedle nás kempují Slováci a ještě o jedno místo před nimi jsou nějakí Češi. Prozatím se loučím s Adrianem a jdu se seznámit se sousedy a pak už začínám se stavěním stanu a vybalováním nezbytných věcí. Sotva stihnu toto všechno dodělat a ještě jsem chtěl jít navštívit sprchu, ale vtom už před stanem stojí Vincenzo a tvrdí, že musíme jít. Právě je 20 hodin a jedeme večerním S. Benedetto zpátky do Centobuchi do jedné místní pizzerie na večeři, zde sedíme a trávíme asi 2 hodinky a pak jedeme s Vincenzem do kanceláře klubu "VECCHIE GLORIE", kde mi ukazuje co a jak a hlavně co všechno se bude dít na nedělním srazu ap. Ukazuje mi, kde bydlí a pak už jedem do pizzerie Giovanna, kde už na nás čekají ostatní známí i spousta těch co ještě zatím neznám, aby se to po chvíli změnilo. Poznávám zde prezidenta druhého klubu, který sídlí také v Centobuchi a spoustu dalších. Posedíme a poklábosíme u zmrzliny a pak se večerním městečkem vracíme zpátky do kempu, aby jsem se vyspal po dnešním náročném dnu. Když se loučím s Vincenzem tak mi oznamuje, že se pro mě zastaví zítra ve 13 hodin a po jedem k němu domů na oběd. V kempu jsem ještě odchycen sousedy a tak se zastavuji na kus řeči a okolo 1 hodiny ráno jdu konečně na kutě.

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoli dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

den čtvrtý - 7.července, CENTOBUCHI (I)
tachometr: 19610 km, teplota: 22°C, tank: cca 13 l,
ujeto: 0 km.

Dnes ráno vstávám okolo 7 hodiny a probouzím se do krásného dne, teplota zde po ránu už je 22°C a tak si děláme něco k snídani. Když už jsem skoro se vším hotov rozhoduji se jít se na chvíli podívat k moři, je právě 9 hodin a teploměr ukazuje něco málo přes 27°C a tak trávím dopoledne u moře. Ve 12 hodin jdu do kempu, jelikož je už slušné teplo 35°C a také proto, že se má pro mě za hodinu zastavit Vincenzo. Přichází přesně ve 13 hodin spolu jedeme k němu domů kam jsem pozván na oběd. Jelikož tu teď s námi není Adriano, který by dělal tlumočnicka mezi Angličtinou a Italštinou tak se domlouváme jak to jen jde. Ale komu by to vadilo, je prostě fakt. Že když se lidi chtějí nějak domluvit tak to vždycky nějak jde. Po výborném obědě (5 chodů) se domlouváme s Vincenzem o tom jak to uděláme dál. Říká, že ještě musí připravit spoustu věcí na zítřejší sraz a tak se domlouváme, že se sejdeme až večer ve 20 hodin. Jedeme tedy zpátky do kempu a trávím volně odpoledne prohlídkou okolí a návštěvou moře. V domluvený čas pro mě opět přijíždí Vincenzo a jedeme k němu na večeři. Večer opět trávíme u Giovanni v pizzerii, kde probíráme co a jak bude potřeba na zítřejší sraz. Do kempu se vracím po půlnoci a ještě se stavuji u sousedů na kus řeči, řešíme to, že by chtěli také vidět tento sraz a tak jim vysvětluji co a kde se koná a domlouvám se tak, že až budu ráno vstávat tak je máme také vzbudit. Mají totiž tady sebou své stroje jeden MZ150 a druhý Simsona. Když jsme domluveni, tak se odebíráme spát, jsou 2 hodiny ráno a musím brzo vstávat.

den pátý - 8.července, CENTOBUCHI (I)
tachometr: 19610 km, teplota: 20°C, tank: cca 13 l,
ujeto: 125 km.

Dnešního rána vstávám v 6 hodin a jdu pobudit sousedy, ráno trávím přípravou snídaně a ranní hygienou. Když už jsem hotov a sundávám ještě zbytečné věci z motorky, které dnes nebudou potřeba přicházejí k mě sousedé, že chtějí ještě spát a že to tedy vzdávají. Nasedám na motorku je 6:45 a jedu k výjezdu z kempu, ale zjišťuji, že je brána kempu zavřená a nejde nijak otevřít. Po chvíli mě to už štvě, protože jsem na místě srazu měl být již v 7 hodin a takhle to nestihnu. Víím, že u Italů není nic tak horký a půl hodina nehraje roli. Problém je jen v tom, že kdyby mi odjeli těžko je tu nějak najdu. V duchu si říkám, že to snad není možný jedu sem kvůli tomu takovou dálku a nakonec to ještě nestihnu. Když už se rozhoduji zkusit motorku procpat nějakým způsobem přes branku pro pěší, tak se náhle vrata automaticky otevírají a průjezd je volný. Nasedám na motorku a jedu na místo srazu do Centobuchi na náměstí. Naši přátelé (organizátoři akce) tu již jsou a pomalu se začínají sjíždět další motorkáři, každý po zaplacení vstupného (ve výši 15000 lir) dostává ledvinku a čepici. Vyřízení organizačních věcí a sjetí všech motorkářů trvá asi tak hodinu a pak už se všichni připravují na plánovanou cestu. V 8:30 se už skutečně vyráží (je nás asi 150 motorek) a jede se na Ascoli Piceno po silnici č. 4 do Apeninských hor. V Ascoli Picenu uhybáme z hlavní silnice a míříme okreskou dále a dále do hor. Cedula naznačují, že Roma je už vzdálená pouhých 170 km. Jedeme nejprve silnicí č. 78 a pak 433 a spoustou jiných cest bez označení přes Venarotta, Castel san Pietro, Madonna del Lago, Montacto, Ripaberardu zpátky do Centobuchi. Ale zpět, nejprve se stavujeme v jedné vesničce jménem Force, kde se nachází malé benzinová pumpa a tak se zastavuje na dotankování a krátkou zastávku, zde se přidává další spousta motorkářů (mezi nimi konečně poznáváme i Nikolu), tak se chvíli povídá pak musím jít s jedním, který mě chce mermomocí představit celé jeho rodině a po chvíli se jede dále. Sjíždí se velkým množstvím serpentin dolů a po cestě na mě už čekají ti, kteří zjistili kdo jsem a chtějí jet se mnou dále, silnice je dosti nekvalitní samá díra (i když v menším počtu než u nás) a v zatáčkách se nachází šterk. Po chvíli dojíždíme do vesničky ke kostelu "Madonna del Lago", kde nejprve místní kněz dává požehnání motorkářům i jejich strojům. Po mši začíná očerstvení (prostě se pořád cpou) formou Švédských stolů, a tak se všichni cpou a jedí jak to jen jde, když už je skoro všechno sněžené a na stolech už skoro nic nezůstalo, pokračuje program soutěžení (házení vejcem, jízda pomalostí,...). Je neuvěřitelné jak se dokážou všichni společně bavit narozdíl od akcí, které se konají tady u nás. Okolo poledne je už teplota okolo 35°C a na slunci se už takřka nedá být, tak nasedáme na motorky a jedeme dále. Cesta vede na vrchol

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

kopce Copradoso, kde se nachází restaurace a tak se zde všichni zastavujeme na oběd v Italském stylu. Jak jsem pochopil až teď šlo o to, že všechny peníze, které se vybrali byli určeny na tento oběd, který byl vrcholem celé akce, jak taky jinak u Italů. Krásné je na tom to, že to všichni dělají pro radost a ne proto, aby na tom vydělali, ostatní věci jak jsem zjistil platili sponzoři, pro které to byla hezká reklama. Všichni spokojeně seděli u stolů, popíjejí víno a během 3 hodin, které tento oběd trval jsme postupně spořádali 6 chodů jídla (mě by to vystačilo na 3 dny). Všichni chtěli, aby jsem si šel sednou k nim a tak jsme nevěděli ani kam mám jít, nakonec si sedám u prvního stolu spolu s Nikolou, který nám už držel místo, a tak ostatní přicházejí a odcházejí a okolo našeho stolu je to jak v úle, je na nich všech vidět úžas, že jsem se přijel podívat na jejich akci takový kus cesty a naši přátelé to doplňují slovy "...to je kamarád z Čech, a přijel se na nás podívat". Za chvíli už mě všichni znají, chtějí se fotit ap., za chvíli už mám takových známých, že až sem přijedu příště tak už nebudu vědět co dřív. Po obědě se ještě podle čísel vstupenek koná tombola se spoustou cen, mezi nejlepšími cenami je celá šunka a helma. Nikola nic nevyhrál, ale za chvíli příběhl s celou šunkou, že prý jí vyměnil (sice nevím za co, ale budiž), za chvíli zas zmizel a vrátil se s tou hlavní cenou - helmou, že jí vyměnil za tu šunku a nejlepším vrcholem bylo to, že když jsme odcházeli zpět k motorkám tak už si nes jak helmu tak i tu šunku.... no co dodat. V 16 hodin nasedáme na motorky a jedeme zpátky, sjíždíme zpět do Ascoli Picena a odtud se vracíme po 4 na místo ze kterého jsme ráno vyrazili, postupně se po cestě kolona motorek zmenšuje podle toho jak motorkáři odjíždějí do směrů, ze kterých sem přijeli. Zpátky do Centobuchi už přijíždí jen tak asi 10 motorek a doprovodné vozy, sanitka, ap.... Zde se oficiálně prohlašuje tento sraz za ukončený, my ještě chvíli zůstáváme a s těmi co zůstali probíráme naše dojmy a zážitky. Pak se ještě domlouváme na večerním srazu a pak už jedu zpátky do kempu. Ve 20 hodin pro mě přijíždějí Nikola, Vincenzo a jeho žena a jedeme do jedné restaurace na večeři. Když jsme najezení míříme k Giovanne, kde na nás už čeká Adriano a ostatní, posedíme u zmrzliny a probíráme naše společné zážitky z dnešního dne. Okolo půlnoci se opět vracím do kempu a po krátké návštěvě sousedů jdu v 1 hodinu ráno spát.

den šestý - 9.července, CENTOBUCHI (I)
tachometr: 19735 km, teplota: 22°C, tank: cca 8 l,
ujeto: 0 km.

Původně jsem plánoval odjezd již na dnešní den, ale jelikož jsem nakonec jel sám, tak jsem se rozhodl ještě dnešní den zůstat tady a věnovat se moři a blízkému okolí. Protože je pondělí a mí přátelé jsou v práci mám celý den až do večera pro sebe. Ráno se probouzím před 7 hodinou a po snídani jdu okolo 9 hodiny k moři, zde trávím celé dopoledne. Ve 12 hodin jdu zpátky do kempu udělat si něco k obědu. Po obědě trávím asi 2 hodiny odpočinkem, později jsem zašel do marketu (vzdáleného asi 3 km od kempu), abych doplnil potřebné zásoby na zpáteční cestu. Po návratu zpět, ještě chvíli pobývám v kempu a pak jdu konečně k moři. Zůstáváme zde asi do 18:30 se vracíme do kempu, stále je 35°C a čekám až se zastaví Adriano. Přijíždí něco po 19 hodině a jedeme společně k Nikolovi do 40km vzdáleného Elpidia, kde bydlí. Po příjezdu se jdeme podívat do Nikolovy garáže na jeho 3 stroje a ukazuje nám ten, na který je nejvíce hrdý. Je to speciálně stavěný sportovní motocykl s motorem z Yamahy se 160 koňmi a jeho přestavba ho stála 32000000 lir. Je to prostě krása, na které je poznat i Italský vkus, pak nás vede do svého druhého bytu, který má plný cen za různé srazy a jiné akce. Pak už jdeme do jeho bytu v přízemí, kde nás seznamuje se svojí ženou a zvou nás ke stolu. Mluvíme o všem možném samozřejmě i o motorkách a o tom všem co k tomu patří. U večere poznáváme i jeho syna, který se chystá na ryby a pak se okolo 23 hodiny loučíme. Nasedáme do auta a odjíždíme zpátky do Centobuchi a míříme do Pizzerie Giovanna, kde máme domluvený sraz s ostatními. Sedíme, dáváme si zmrzlinu a povídáme. Okolo půlnoci se všemi loučím a domlouvám se, že zas někdy přijedu nebo přijedou oni. Pak jedeme do kempu a ještě jednou se loučím s Adrianem. V kempu chvíli sedím se sousedy a jelikož ráno brzy odjíždí na výlet do Roma tak se loučím též a jdu spát, aby jsem byl připraven na zítřejší dlouhou cestu.

den sedmý - 10.července, CENTOBUCHI (I)
tachometr: 19735 km, teplota: 221 C, tank: cca 8 l,
ujeto: 539 km.

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

Je ráno 7 hodin dělám něco k snídani a přitom už začínám i balit věci na cestu. Dnes je nějak zataženo, ale ne tak jak je nato člověk zvyklí od nás z Čech. Balení věcí bude asi věc, protože mi to připadá, že jich máme ještě víc než když jsem jel sem. Po chvíli snažení se vše daří a jsem připraven vyrazit na cestu. Ještě se chvíli trápím se závorou u vjezdu do kempu a když se konečně dostávám ven tak mířím do recepcce vrátit klíče a zjistit jak to je s placením. V recepci zjišťuji, že cena kempu (stan, motorka a 2 osoby) na den je 32000 lir a to vzhledem tomu, že je kemp pouhých 200m od moře není vůbec špatné, také zjišťuji, že je vše už vyřízeno a zapláceno a tak se vydávám na cestu. Jedu na nájezd na dálnici A14/E-55 za S. Benedetem projíždím mýtem a mířím směrem na sever na Anconu. Zastavuji u Loreta na natankování (14,8l / 32000 lir, 19814) a po chvílce pokračuji dále. Mířím Anconu, Pesaro, v Rimini opouštím dálnici a platím mýto okolo 16000 lir, po cestě mě potkává pár drobných deštětků, kvůli kterým nemá ani cenu zastavovat. Jedu po silnici č.72 do San Marina. Vyjíždím množstvím zatáček až před hradby Marina (521m), kde je parkoviště pro motorky. Tady zastavuji a motorka už je ráda, značně vedro, dusno, kopec a přetížený stroj, jízda krokem vyúsťují v občas svítící kontrolku mazání. Prohlídkou Marina a okolí trávím 2 hodiny a pak se vracím po stejné silnici jako jsem přijel nazpět do Rimini. Podjíždím dálnici, kterou jsem přijel a na další velké křižovatce najíždím na silnici č.16 dále na Ravenu, Argentu a Ferraru. Zde je provoz dost hustý a tak cesta ubíhá dosti pomalu. Pokračuji dále po 482 přes Ostigliu na Mantovu. Před Ostiglií se zastavuji v Castelmassa na natankování (15,6l / 32500 lir, 20128) a jelikož je přede mnou úplně černo a jsou vidět blesky rozhodují se chvíli počkat. Po chvílce se už zvedá vítr a začíná i pršet, ale zas za krátkou chvíli je skoro jasno a začíná se ukazovat i slunce, nasazuji návleky na boty, jelikož je silnice mokrá a pokračuji dále v cestě. Jedu na Ostiglii, kde odbočím na první křižovatce a po chvíli bloudění se vracíme na silnici 482 kousek za místem, kde jsem před asi 30 minutami tankovali, najel jsem zbytečných 40 km a tentokrát uhybám až na druhé křižovatce, tentokrát správně a po chvíli přijíždím do Mantovy, kde sjíždím na silnici 236 a jedu směrem na Bresciu. Mířím Goito, Voltu do Castiglione, kde uhybám na 567 a dojíždím do Desenzana. Tady volím cestu po pravé straně Lago di Garda, protože je kratší a také protože se chci zastavit na prohlídku městečka Sirmione. Dojíždím sem okolo 21 hodiny a zhruba hodinu se procházím po večerním městečku okolo hradu, který je na poloostrově a postaven přímo ve vodě. Před 22 hodinou nasedám na motorku a jedu někam na kraj Sirmione. najít nějaký kemp pro dnešní noc. Nacházím jeden kousek od příjezdové silnice do Sirmione tak tam zavítám. Je už skoro 22 hodin a tak si nemůžu vybírat, protože než by jsem našel další tak už by mohly být také všechny zavřené, tak jak se mi to stalo loni u Caorle. Kemp je 3 hvězdičkový, ale cena není zas až tak vysoká a tak po vyřízení formalit mě vede jeden z recepcce na scooteru na místo kde si můžu postavit stan. Je už tma a já začínám vybalovat věci a stavět stan, zem je pěkně tvrdá a tak v zoufalství vydávám klíč na kola a zatloukám sním kolíky, když to vidí okolní Francouzi, kteří tu mají jakýsi putovní tábor pod stany, přinesou mi svíčku zapáchlou v láhvi, aby jsem na to viděl. Poděkuji a mydlím do kolíků vesele dál. Když už to jakž takž drží tak uklízím věci a dělám si něco k jídlu. Po večeri jdu navštívit sprchy a pak už se chystám spát.

den osmý - 11.července, SIRMIONE (I)
tachometr: 20274 km, teplota: 24°C, tank: cca 12 l,
ujeto: 831 km.

Je krásné ráno a probouzím se v 8 hodin a po krátké chvíli začínám chystat snídani. Po sprše balím a okolo 10 hodiny jsem připraven vyrazit na další cestu. Jdu do recepcce kempu zaplatit za nocleh 42000 lir a vyrážím. Hned za Sirmione. je pěkná zácpa, ale díky tomu, že mám motorku a ne auto tak jí zdolávám docela rychle. Projíždím Peschieru a u Castelnovo najíždím na neplacenou dálnici směrem na Trento. Asi po ujetí 30km se napojuji na dálnici A22 vedoucí z Verony na Brenner, projíždím přes Rovereto, Trento, Bolzano a zastavuji v Bressanone na dotankování, tak aby jsem dojel do Rakouska, kde natankuji plnou za levnější peníz (4,9l / 10000 lir, 20464). Jedu dále po dálnici A22 a projíždím poslední mýto v Itálii, kde platím 22500 lir a na posledním výjezdu (asi 7km za mýtem) opouštím dálnici, aby jsem se vyhnul placenému úseku v Rakousku. Vyjíždím na Brenner pas (1374m), kde překračuji hranice do Rakouska. Dále sjíždím z Brenneru, nádhernou krajinou po silnici s velkým počtem zatáček, to je něco pro milovníky motorek a tak jich tu potkávám velké množství. Jedu tedy dále po silnici č. 182 až 3km před Innsbruck, kde se vracím na dálnici A13 a po pár kilometrech už jedu po A12 směrem na Rosenhaim a Munchen. Zastavuji se ve vesnici Wattens, kde je křišťálová jeskyně, kde trávím nějaký čas.

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoli dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

Jelikož jsem přešel Alpy, počasí se náhle začíná kazit, teplota klesla na 17°C a na obzoru jsou vidět dešťové mraky. Oblékám si teplejší oděv a jedu dále. Vracím se do centra Wateensu, kde tankuji (15l / 200 ATS, 20550) a jedu zpátky na dálnici, pokračuji přes Kufstein a jelikož začíná pršet zastavuji na prvním odpočívadle za Německo-Rakouskými hranicemi a navlíkám se do pláštěnky, návleků apod. Když mám vše hotovo pokračuji dále a po pár kilometrech jsem na dálnici 93, před Rosenhaimem už leje jako z konve. A tak uháním v dešti dále, sjíždím na dálnici 8 a mířím na Munchen. Několik kilometrů před Munchenem se začíná obloha protrhávat a chvílemi začíná vykukovat i slunce, a když přejíždím na obchvat 99 tak už neprší, ale je tu zas zácpa. Tu projíždím kličkováním mezi pruhy a jízdu po krajnici až na odbočku na dálnici 9 směrem na Nurnberg a Regensburg. Tady zastavuji a já si sundávám pláštěnku a vše ostatní. Jedu po 99, uhybám na 93 po které jedu až před Regensburg, kde zastavuji u benzínové pumpy na natankování (9,5l / 20 DM, 20820). Projíždím Regensburgem a mířím na Weiden a dále až skoro nakonec dálnice, kde sjíždím na silnici 299 vedoucí přes Mitterteich do Chebu. Po pár minutách jízdy zastavuji na Česko-Německé hranici. Bez kontroly projíždím hranicemi a po chvíli už sjíždím do Chebu. Pokračuji po silnici č.6 na Sokolov a Karlovy Vary a zastavuji na najezení a natankování v Ostrově n/Ohří (6,8l / 200 Kč, 21003). Po malém občerstvení, je něco po 22 hodině teplota je 14°C se vydávám dále na poslední úsek mé cesty vedoucí přes Chomutov, Most do Teplic. U baráku zastavuji ve 23:30, sundávám věci a bágly z motorky a po rychlém vybalení jdu spát do své postele.

den devátý - 12.července, TEPLICE (CZ)
tachometr: 21105 km, teplota: 15°C, tank: cca 4 l,
ujeto: 0 km.

Tento den jsem měl už jít do práce, ale z důvodu pozdního návratu a nutnosti věnovat dnešní den vybalení a spoustě dalších administrativních věcí jako je lítání po institucích a placení toho co jsem nestihl za dobu kdy jsem byl pryč, jsem se rozhodl prodloužit si dovolenou ještě o dnešní den.

Zbývá už jen sepsat závěrečný souhrn, Smyslem této cesty bylo konečně uspořádat první společnou jízdu na mašinách někam dále než jen 100km někde po Čechách, což vzhledem okolnostem dopadlo tak jak jste si mohli přečíst. Nejprve nás mělo být asi 8-10 motorek a pak se to všechno začalo bořit jak domeček z karet a nakonec jeli nebo chtěli a nemohli díky jiným okolnostem jen ti, kteří ze začátku ani nevěděli jestli jim to vůbec vyjde, no tak snad příště....

Na této cestě jsem celkově ujel 2.806 km projel jsem zhruba 140 l benzínu a díky našim přátelům mě cesta kompletně vyšla na 6000 Kč.

Tak takto skončila má turisticko, pobytová, poznávací, letošní cesta do Itálie. Ještě mám tento rok navštívit Španělsko což je ještě o 1000 km více a chystám se na to za zhruba 2 měsíce. Tak ještě uvidím jak mi to všechno dopadne.

Všem z vás kteří také rádi cestujete držím palce a přeji šťastnou cestu....